

तैलपिञ्ज = तिलपिञ्ज *weisser Sesam* NIGH. PR.

तैलपिपीलिका (तैल + पि०) f. eine Art Ameise RĀĀN. im ÇKDR.

तैलपीत = पीततैल adj. der Oel getrunken hat gaṇa आकृताग्र्यादि zu P. 2, 2, 37.

तैलफाल (तैल + फाल) m. 1) die Sesampflanze NIGH. PR. — 2) *Terminalia Catappa* (इडुदी). — 3) *Terminalia Bellerica* RĀĀN. im ÇKDR. NIGH. PR.

तैलभाविनी f. = तिलभाविनी *Jasmin* RĀĀN. im ÇKDR.

तैलमाली (तैल + माला?) f. *Lampendocht* ÇABDAM. im ÇKDR. Ist viell. तैलमाली, nom. von तैलमालिन् m.

तैलपाता f. das Trüpfeln (पात) von Oel (तैल) in's Feuer P. 6, 3, 71. 4, 2, 58. AK. 3, 6, 4, 6. — Vgl. ष्यैन्पाता.

तैलयन्त्र (तैल + यन्त्र) n. *Oelmühle*: °चक्र Bhaṅ. P. 5, 21, 13. °पह्लात् 14.

तैलवक adj. von den Telu bewohnt gaṇa राजन्यादि zu P. 4, 2, 53.

तैलवल्ली (तैल + व०) f. eine best. Pflanze, = लघुशतावरी (*Asparagus*) NIGH. PR.

तैलवीज (तैल + वीज) *Semecarpus Anacardium* NIGH. PR.

तैलसाधन (तैल + सा०) n. ein best. Parfum (कक्कोलक) ÇABDAM. im ÇKDR.

तैलस्पन्दा (तैल + स्पन्द) f. N. verschiedener Pflanzen: 1) = श्वेतगो-कर्पा. — 2) = काकोली. — 3) *Cucurbita Pepo* NIGH. PR.

तैलस्फटिक (तैल + स्फ०) m. viell. *Bernstein* H. 1063.

तैलागुरु (तैल + अगुरु) n. eine Art *Agallochum* RAĀN. im ÇKDR. NIGH. PR.

तैलाटी (तैल + अटी von अट) f. *Wespe* H. 1215.

तैलाम्बुका (तैल + अम्बु) f. = तैलपायिका eine Art *Schabe* ĠATĀDH. im ÇKDR.

तैलिक (von तैल) m. *Oelmüller* M. 3, 158. MBH. 13, 4276. VARĀH. BRH. S. 16, 32. तैलिकी f. s. u. कुम्भकार. Vgl. COLEBR. Misc. Ess. II, 182.

तैलिन् (wie eben) 1) m. dass. H. 917. — 2) f. तैलिनी a) *Lampendocht* ÇABDAM. im ÇKDR. — b) ein best. Insect (तैलकीट) RĀĀN. im ÇKDR.; vgl. तैलया u. s. w.

तैलिशाला (तैलिन् + शाला) f. *Oelmühle* H. 997.

तैलीन (von तिल) adj. mit Sesam bestanden, n. ein Sesamfeld P. 5, 2, 4. AK. 2, 9, 7. H. 967.

तैल्वक (von तिल्वक) adj. von der *Symplocos racemosa* Roxb. herführend, daraus gemacht: सर्पिस् Suçr. 2, 324, 15. 338, 15. 467, 14. 492, 20. पूष KĀTJ. ÇR. 22, 3, 9. SHADY. BR. 3, 8.

तैल्वक adj. von TĪVRA bewohnt gaṇa राजन्यादि zu P. 4, 2, 53.

तैल्वदारव adj. aus dem Baume तील्वदारु gemacht, daher kommend gaṇa रजतादि zu P. 4, 3, 154.

तैल्व (von तिल्व) P. 6, 4, 149. VOP. 4, 12. 1) adj. mit dem Sternbilde Tishja in Verbindung stehend: तैल्वम्, तैल्वी रात्रिः P., Sch. VOP. 7, 15. — 2) m. ein best. Monat, der Monat, in welchem der Vollmond im Sternbild Tishja steht, = पौष und सूर्यस्य AK. 1, 1, 8, 15. H. 152. ÇĀNĪH. ÇR. 13, 19, 2. — 3) f. ई (sc. तिथि oder रात्रि) der Vollmondstag im Monat Taisha GOBH. 3, 3, 12. 10, 13. ĀCV. ÇR. 8, 14. ANUPADA 10, 10.

तैल्व n. Nachkommenschaft, Kinder; Stamm, Brut u. s. w. Im RV.

nicht im pl. AK. 2, 6, 1, 28. H. 342. an. 2, 10. MED. k. 23. मार्किस्तोकस्य नो रिषत् RV. 8, 36, 11. यमग्रे यत्समुपयत्ति वाजिना नित्ये तौके दीद्विंशस्व द्वे 2, 2, 11. अग्रे तोकस्य नस्तेन तनूनाम् (बाधि) 9, 2. त्मने तौकाय वरिषा दधत् 7, 62, 6. पश्ये तौकाय गवे 8, 5, 20. 9, 63, 21. 66, 18. AV. 1, 28, 3. KĀTJ. 36, 7 in Ind. St. 3, 466. मृडया नस्तनूभ्यो मयस्तीकभ्यः कृधि AV. 1, 13, 2. 5, 19, 2. प्रजा वै तोकम् ÇAT. BR. 7, 5, 3, 39. Besonders gebräuchlich ist die Verbindung तौकं तनयम् (s. u. तनय): पश्ये तौकाय तनयाय जीवसे RV. 10, 33, 12. तौकं पुष्यम् तनयं शतं हिमाः 1, 64, 14. त्मने तौकाय तनयाय मूळ 114, 6. 6, 1, 12 u. s. w. AIR. BR. 2, 7. तौकानां पितरौ बन्धुः Bhaṅ. P. 6, 4, 12. शकटस्य तोकम् = शाकटायनः KĀT. zu P. 3, 3, 1 bei AUFR. UGÉVAL. VII. ein neugeborenes Kind: तौकेन जीवकरुणं यदुलूकि-कायास्त्रिमासिकस्य च पदा शकटो ऽपवत्तः Bhaṅ. P. 2, 7, 27. वराकृतौकं m. ein junger Eber 3, 13, 18. — Vgl. अत्र०, जीवतौका, स०, 1. तुच् तौकन्, 3. तुञ्, 1. तुञि und स्तोक.

तौकवत् (von तौक) adj. mit Nachkommenschaft verbunden: नूनौ रास्व सूरुवतौकवत्पुष्टिमदसुः V. 3, 13, 7. तौकवती Kinder habend Bhaṅ. P. 1, 9, 13.

तौकसाति (तौक + साति) f. das Erlangen von Nachkommenschaft: यत्सो दृवंते समिथे (वि वो मेदु) पुद्यमानास्तौकसाति (विवन्तसे) RV. 10, 23, 9. शं नो माता पृथिवी तौकसाता (Accent!) TBa. 1, 2, 4, 1. Vgl. RV. 6, 19, 7. 44, 18. 9, 66, 18.

तौकम् 1) m., in der älteren Sprache तौकम् n. ein junger grüner Halm von Getreidepflanzen, namentlich Gerste AK. 2, 9, 16. TRIK. 3, 3, 297. H. 1170. an. 2, 324. प्र नूनं ज्ञायतामयं मनुस्तौकैव रोक्तु RV. 10, 62, 8. VS. 19, 13, 81. 21, 30, 42. AIR. BR. 6, 5. चतुष्टयान्यौषधानि संभरत तौककृतानि त्रीकीणां महात्रीकीणां प्रियंगूनां यवानाम् 16. तौकान् MA-HEB. zu VS. 19, 1. तौकानाम् KĀTJ. ÇR. 19, 1, 18. तौकैः Bhaṅ. P. 4, 21, 2. Nach NAIGH. 2, 2 = अयत्य; vgl. 1. तुच् und तौक. Statt क्येस्वरे ist MED. m. 14 wohl करिष्यवे zu lesen. — 2) m. die grüne Farbe. — 3) n. Ohrenschmalz TRIK. H. an. MED. — 4) n. Wolke AĠAJAP. im ÇKDR.

तौक n. AK. 3, 6, 3, 30. 1) m. ein best. giftiges Insect Suçr. 2, 257, 13; vgl. त्रोटक. — 2) n. ein best. Metrum (4 Mal — — — — —) COLEBR. Misc. II, 160 (VII, 4). ÇRUT. 28. 29. KĀNDOM. 44. Ind. St. 3, 484. fg. Nach COLEBR. und LOIS. zu AK. auch eine Art Drama (eine Verwechslung mit त्रोटक oder eine Prākṛit-Form dafür).

तौड्, तौडते geringachten VOP. in DhĀTUR. 9, 72. — Vgl. तुड्, तूड्, रौड्. तौडन n. nom. act. von तुड् DhĀTUR. 8, 23. 9, 67. 28, 92.

तौडलतन्न n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. N. 150. S. 104, a. COLEBR. Misc. Ess. II, 178 (तौडल०). Im Bengalischen bedeutet तौडल einen Schmuck am Handgelenk. — Vgl. त्रौडल.

तौडल 1) m. N. pr. eines med. Autors Verz. d. B. H. No. 941. — 2) f. आ N. pr. einer Göttin COLEBR. Misc. Ess. II, 292. — Vgl. तौडलतन्न, त्रौडल.

तौडम् nach MAHĀDH. indecl. so v. a. Eheweib oder = त्वयि; nur in der Stelle: तौडो रायः VS. 4, 22. तौडो रायः lautet die Lesart der TS. 1, 2, 5, 2 (der Schol. erklärt das Wort durch कलत्रे). तौ तौ ist, wie man aus der Lesart तव तव रायः KĀTJ. 2, 5 ersieht, eine Contraction von तव तव, gen. sg. des pron. der 2ten Person.